

между другото се диктуваше и отъ слабитѣ сили на отряда. Отдѣлнитѣ колони бѣха твърдѣ слаби и всѣка отъ тѣхъ рискуваше да бѣде разбита отдѣлно прѣди да получи помощъ отъ съсѣдната. Артилерията се насочва тамъ, гдѣто тя имаше най-малко шансове да мине и да дѣйствува, а по сравнително по добрия пжтъ, по който се движеше централната колона, не се испраща нито едно оржиде. На лѣвата колона би могло да се възложи една по-активна и свързующа роль и въ всѣки случай да се дадеше да нанесе главния ударъ на дѣсния турски флангъ. За тѣзи цѣль, разбира се, тя трѣбваше да бѣде усилена поне до 7—8 роти. Обхода на дѣсната колона по пѣтя за Иметли ни се вижда твърдѣ далеченъ, и, прѣдприетъ съ таквизъ сравнително слаби сили, той не е могълъ да способствува на дѣйствиата на другитѣ колони. При всичкитѣ неблагоприятни мѣстни условия, чини ни се, че все пакъ би могла да се установи една по-тѣсна връзка между Габровския и Передовоя отрядъ, и по този начинъ да се съгласуватъ тѣхнитѣ дѣйствия. Тѣзи връзка трѣбваше да се изрази прѣди всичко въ единството на командуванието. Обшия началникъ на тия два отряда, като располагаше съ многочисленна кавалерия, щѣше да може да съгласува по-пълно и тѣхнитѣ дѣйствия. Хвърля се въ очи сжщо и недостаточното познание съ мѣстността, благодарение на което нѣкои отъ колонитѣ се лутатъ и излилатъ съвсѣмъ не тамъ гдѣто е трѣбвало. Нѣкои автори натякватъ на генералъ Гурко, че той на 4-й и 5-й юлий е вървялъ твърдѣ бавно и се е насочилъ къмъ Казанлъкъ, вмѣсто да върви за Шипка. Таквотъ натякване, споредъ насъ, е съвършено неоснователно: Бавността на движението произлизаше отъ необходимостта да се водятъ редъ боеве при Уфланли, Улфандъркей, Чорганово и Казанлъкъ. Колкото за свѣртванието къмъ Казанлъкъ, това се диктуваше отъ самата обстановка. Передовоя отрядъ би дѣйствувалъ твърдѣ рисковано ако оставяше този